

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ.

Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποδίδεται εἰς μαρμαρίνην τινα πλάκα, μετενεχθεῖσαν μετ' ἄλλων τινῶν ἀρχαίων μνημείων ἐξ Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ κόμητος Θωμᾶ Χόβερτ δ' Ἀρούνδελ, τὴν ὁποίαν ὁ αὐτοῦ Ἑρρίκος ἐδωρήσατο κατὰ τὸ 1667 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης, ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἔτι καὶ ἄλλο ἄγνωστος ὁ τόπος καὶ ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη τὸ μνημεῖον τοῦτό· ἐν τούτοις φαίνεται λίαν πιθανὸν ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ νήσῳ Πάρῳ, ἥτις μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἔκειτο πάντοτε σχεδὸν εἰς τοὺς Ἀθηναίους.

Ἡ πλάξ αὕτη, ἐν ἣ μνημονεύονται τὰ μᾶλλον ἀξιοσημεῖα γεγονότα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ Κέρκωπος (158 Π. Χ.) μέχρι τοῦ ἔτους 264, τοῦ προηγηθέντος τῆς κατασκευῆς αὐτῆς, παρουσιάζει τὰς ἐπομένους διαστάσεις· πᾶχος 135 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, ὕψος 838 χιλιοστῶν καὶ πλάτος 2 μέτρων καὶ 10 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Διακρίεται δὲ εἰς δύο στήλας, ἐκάστη περιλαμβάνει 93 σειρὰς, συγκαταλεγμένων καὶ ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας διασώζονται ὀλίγοι τινες μόνον λέξεις. Τῆς πλάκῃς ταύτης τελευτασμένης οὐσῆς ἐσωτερικῶς, τὸ τέλος τῆς τελευταίας στήλης ἐλλείπει παντελῶς, ἀπολειπεμένων λέξεων τινῶν παρὰ τὸ θραύσιμον γραμμῶν, εἰς τρόπον ὡς τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς ὑφίσταται μέχρι τοῦ ἔτους 534 Π. Χ.

Ἡ συνέχεια τῶν βασιλέων τῶν Ἀθηνῶν σημειοῦται μετὰ τῆς ἀκριβείας ἐν αὐτῇ. ἐν ἣ ἐμπεριέχονται ὡσαύτως πλείονα ὄσα γεγονότα ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαιοτάτων τούτων χρόνων οἷον περὶ τῆς συστάσεως τῶν κυριωτέρων θεασκευτικῶν ἐργῶν τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς ταύταις ψαλλομένων διαφόρων Μουσικῶν τεμαχίων, περὶ τῶν ἀρχαίων τῆς Τραγωδίας καὶ τῆς Κωμῶδίας καὶ περὶ τῶν θεατρικῶν ἐργῶν κῶν πλείστον ποιητῶν. Ἄλλ' ἐν αὐτῇ οὐδόλως μνημονεύονται τὰ ἐν Πελοποννήσῳ συμβάντα, λέγει ὁ Frenet, καθότι πᾶσι